

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVIII (63) • ŠTEV. (Nº) 18

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 20 de mayo - 20. maja 2010

DAN UPORA?

ANDREJ FINK

Ob preteklem domnevem in tako imenovanem dnevu upora proti okupatorju je Zveza združenj borcev NOB pripravila slavnostno sejo, na kateri je bil govornik nekdanji član predsedstva Republike Slovenije Cyril Zlobec. V tem govoru, ki ga povzemam po STA, so zanimive nekatere ugotovitve.

Njegova izvajanja so najprej zanimiva zato, ker je na splošno očitno, da govor iz defenzive. Dalje, Zlobec toži, da se mora(jo) pri ZZB NOB „otepati vseh mogočih psov na račun NOB“, kot pravi. Pri mojstru slovenske besede je neverjetno tako izrazje, z medijskega vidika pa je simptomatično priznanje, da se to pogosto dogaja, kar je sicer za navadnega obiskovalca interneta dovolj znano. Kontrafaktično se sprašuje, „kaj bi bilo, če bi bilo drugače, kot je bilo“, in si odgovarja, da „nas danes ne bi bilo tukaj“, ter dodaja: „... pa tudi oni sami (protikomunistična stran) in njihovi potomci se ne bi več izživljali nad NOB v maternem jeziku“. Jasno govoriti, uporabljaljoč „mi“ in „naši“. Končno ugotavlja, da je govorjenje o spravi prazno, ker „da se danes neizmerno bolj sovražimo, morda celo bolj kot med vojno“. Iz njegovih besed veje razpoloženje, ki kaže, da njemu in njegovim ni lahko in jim ni vseeno, da se morajo otepati psov na račun NOB.

Kaj bi bilo, če ne bi bilo? Če ne bi bilo komunistične revolucije na Slovenskem, ne bi bilo desettisočev kruto mučenih in pobitih; ne bi bilo represalij okupatorjev; ne bi bilo javnega silobrana nebogljeneva ljudstva pred internacionalno nastrojenimi in po KP vodenimi revolucionari; ne bi bilo genocida in množičnih morišč, ki jih zdaj odkrivajo; in ne bi bilo 45 let totalitarnega enopartijskega sistema, za kar Zlobec in njegovi nimajo ne oči, ne ušes, ne zavesti.

Očitno govornika zelo moti, da se potomci protikomunistov „izživljajo“ nad NOB v maternem jeziku. Poanta je pri „potomcih“ in „maternem jeziku“. Mar niso bili vsi protikomunisti „narodni izdajalci“. Kako to, da sedaj njihovi potomci do tretje generacije tudi v tujini lepo govorijo materni jezik? Verjamem, da je to zanj zelo moteče.

Končno, sovraštvo. Če on govoriti o tem, da se danes „neizmerno bolj sovražimo“, pač *goveri o sebi in svojih* in priznava, da so še danes polni sovraštva do drugače mislečih. Na človeški ravni globoko obžalujem, da je tako. Človek, ki je že v letih in svojo dušo otežuje s temi in takimi občutki, ne more biti srečen. On in njegovi bi se moral najprej spraviti sami s seboj.

Bazilika na Ptujski Gori

Marijino župnijsko in romarsko cerkev na Ptujski Gori je apostolski nuncij v Republiki Sloveniji msgr. dr. Santos Abril y Castelló, v nedeljo, 16. maja 2010, med slovensko mašo razglasil za baziliko. Slovesnosti sta se udeležila mariborska nadškofa Kramberger in Turnšek ter 40 duhovnikov, med njimi tudi provincialni minister minoritov p. Milan Kos in nekateri rektorji ostalih šestih bazilik v Sloveniji. Prepeval je Zbor sv. Viktorina s Ptuja.

Ptujskogorsko svetišče zaradi bogate zgodovine in kulturno-umetnostnih dragocenosti predstavlja pomemben kulturni spomenik. Najbolj znan je Marijin relief (okoli 1410), ki sodi med največje mojstrovine tedanjega časa na naših tleh. Glavni motiv predstavlja Marijina podoba v baročnem glavnem oltarju. Pod njenim plastičnim je upodobljenih 82 oseb, ki sestavljajo zbirko portretov ljudi takratnega časa. Med njimi je tudi portret Bernarda III., ustanovitelja Ptujске Gore, njegove žene Valburge, dveh bratov minoritov, predstavnikov plemstva, cerkvene hierarhije in drugih ljudi.

Marijino svetišče na Ptujski Gori je osrednja božjepotna cerkev mariborske nadškofije. Že od leta 1937 ga oskrbuje Frančiškovi manjši bratje minoriti. Od tedaj so si prizadevali za lepoto, urejenost in živost Marijinega svetišča. Prošnjo za baziliko je leta 1964 vložil na Škofijski ordinariat p. Jozafat Jagodič, naj le-ta posreduje v Rimu, da bi bila cerkev na Ptujski Gori ob 550-letnici povzdrignjena v baziliko. Škof Maksimilijan Držičnik je kmalu dobil iz Vatikana odklonilni odgovor z obrazložitvijo, „ker niso dani zahtevani pogoji“.

Leta 2002 so bratje minoriti na samostanskem kapitlu

Ostro nasprotje

Očividno je vsak od igralcev zavzel svoje stališče in ni mogoč iskati kakšne skupne točke. Izjave, ki smo jih lahko brali te dni v slovenskem časopisu, ali poslušali po internetnih radijskih oddajah, padajo že v skrajnost. Navedimo le nekatere, da bomo lažje sami presodili.

SDS, SNS, SLS in zunajparlamentarna NSi so na inšpektoratu notranjega ministrstva prijavile vlado, ker naj bi kršila zakon o referendumski kampanji. Na spletnih straneh vlade se je namreč pojavila propaganda, ki vabi k glasovanju „ZA“:

Slovenske parlamentarne stranke v prvem televizijskem soočenju na TV Slovenija pred referendumom 6. junija pričakovano niso zblizile stališč, razprava pa tudi ni prinesla bistvenih novosti.

Minister za visoko šolstvo, Gregor Golobič je izjavil, da se „na referendumu o arbitražnem sporazu 6. junija ne bo odločalo le o vsebinski sporazu ali pa o usodi te vlade, odločalo se bo tudi o tipu politike v prihodnosti.“

Vidni člani koalične LDS so na novinarski konferenci v Ljubljani podprtli arbitražni sporazu s Hrvaško, hkrati pa zavrnili nekatere navedbe nasprotnikov sporazu

zuma.

Lojze Peterle je med drugim izpostavil, da se ljudje o vprašanju arbitražnega sporazu težko odločijo tudi zaradi različnih mnenj aktualnega premiera in njegovega predhodnika.

Premier Borut Pahor je izrazil prepričanje, da arbitražni sporazum „na zmagoval način“ zaključuje ciklus 20 let graditve slovenske državnosti.

Zunanji minister Žbogar je menil da „v kolikor imaš problem s sosedom in ga v dolgih letih ne moreš rešiti, sosed pa se za rešitev vprašanja ni pripravljen pogovarjati, ti ostane samo sodnik“. Zato podpira arbitražni sporazum. Dodal je še, da „alternativne arbitražnemu sporazu preprosto ni“.

SDS pa je v sporočilu za javnost z naslovom „depresija, evforija in salto mortale“ premieru Borutu Pahorju očitala, da je „zavajal slovensko javnost glede teritorialnega stika z odprtim morjem“.

Kakšno pa je sedanje stanje? Arbitražni sporazum s Hrvaško bi na referendumu podprlo 37,6 odstotka volivcev, 32,9 odstotka pa bi jih bilo proti. Seveda, do nedelje 6. junija manjka še mnogo časa.

Nekaj nasvetov za referendum

Večina rojakov je te dni dobila opozorilo za volitve, in priloženi formular, če bi želeli glasovati po pošti.

Da bo jasno. Kdor misli glasovati na Veleposlaništvu RS v Buenos Airesu v nedeljo 6. junija, temu ni treba nič izpolniti ne poslati. Kdor pa želi glasovati po pošti, mora zadnji formular izpolniti in ga posredovati Državni volilni komisiji (po pošti, faksu ali skeniranega po elektronski pošti) in sicer do 22. 5. 2010. Če tega do navedenega datuma ne bo storil, ne bo mogel glasovati po pošti. V odziv na to prijavo bo državljan prejel volilno gradivo, ki ga izpolnjenega lahko posreduje na veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu ali na svojo matično okrajno volilno komisijo (naslov bo na ovojnici) in sicer do 5. 6. 2010 (poštni žig). Pošta mora prispeti v Slovenijo do 14. 6. 2010.

Na veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu je bil poslan „Posebni volilni imenik za razgrnitev“. Vsak državljan Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v tujini ima pravico preveriti pravilnost vpisanih podatkov in zahtevati popravek vpisa. Če državljan Republike Slovenije nima popolnih podatkov, potem v tem imeniku ne bo naveden in ne bo mogel glasovati. Sele ko bodo podatki popolni, bo vpisan v volilni imenik in bo lahko glasoval. Za več informacij za ureditev vseh podatkov se obrnite na Konzularno pisarno Veleposlaništva.

Minister podelil nagrade

V Prešernovi dvorani Slovenske akademije znanosti in umetnosti je pretekli pondeljek, 17. maja, potekala svečana podelitev nagrad VIII. nagradnega natečaja Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Ta natečaj letno razpisuje Urad. Namen je spodbujanje raziskovalne dejavnosti dodiplomskih in poddiplomskih študentov na področju zamejske in izseljenske tematike in s tem krepitev zavesti o njeni pomembnosti za ohranjanje slovenske identitete v matični domovini in zunaj njenih meja.

Na nagradni natečaj se lahko prijavijo kandidatke in kandidati iz Republike Slovenije in tujine. Predmet nagradnega natečaja so uspešno zagovarjana diplomska, magistrska in doktorska dela na kateri koli univerzi v Sloveniji ali zunaj nje, ki obravnavajo tematike slovenskih skupnosti zunaj meja RS.

Podelitvi je predsedoval minister vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, dr. Boštjan Žekš; prisoten pa je bil tudi državni sekretar dr. Boris Jesih. V teku srečanja je Minister Žekš podelil sledeča priznanja:

Na področju SLOVENCI V ZAMEJSTVU: dve prvi nagradi: Danijel Grafenauer: Življenje in delo Julija Felaherja in

sklenili, da bodo pristopili k pripravam na praznovanje 600-letnice s celovito obnovo božjepotnega kraja, cerkve in njene okolice in sicer tako, da bo cerkev lahko razglašena na baziliko.

Marijina cerkev na Ptujski Gori je predvsem živo romarsko svetišče že 600 let, od leta 1786 je tudi župnijska cerkev. Da bi v današnjih časih in po današnjih liturgičnih smernicah lahko nemoteno služila svojemu namenu, so se odločili za restavratorske in konservatorske posege. Profesor liturgike na teološki fakulteti p. dr. Slavko Krajnc je izdelal liturgične smernice, akademski kipar in oblikovalec Viktor Gojkovič pa izhodišča in načrte za obnovo prezbiiterija.

Papež Benedikt XVI. je listino o razglasitvi božjepotne cerkve Marije Zavetnice na Ptujski Gori za baziliko podpisal 8. decembra 2009. V Sloveniji je trenutno sedem cerkva, ki imajo naslov bazilike: bazilika Marije Pomagaj na Brezjah, bazilika Marijinega vnebovzetja na Sveti Gori, bazilika Lurške Marije v Brestanici, bazilika Matere Božje v Petrovčah, bazilika Žalostne Matere Božje v Stični, bazilika Matere Usmiljenja v Mariboru in odslej tudi bazilika Marije Zavetnice na Ptujski Gori.

koroški Slovenci (mentor: prof. dr. Matjaž Klemenčič); Kaja Širok: Kolektivno spominjanje in kolektivna pozaba v obmejnem prostoru: spomini na Gorico 1943 - 1947 (mentor: Prof. dr. Oto Luthar).

Druga nagrada ni bila podeljena.

Tretjo nagrado je prejela Ana Cukijati: Spodbude literarnega ustvarjanja Pavline Pajk (mentor: izr. prof. dr. Igor Saksida, somentorica: doc.dr. Vesna Mikolič).

Na področju SLOVENCI V IZSELJENSTVU pa letos prva nagrada ni bila podeljena.

Drugo nagrado je prejela Dijana Lukšič za delo: Slovenci v Vojvodini, Društvo Slovencev „Kredarica“ v Novem Sadu (mentor: prof. dr. Božidar Jezernik)

Trečja nagrada: Jurij Pavel Emeršič: Slovenski izseljenški duhovniki v primežu represivnih posegov „ljudske oblasti“,

s poudarkom na ozemlju Zvezne republike Nemčije (mentor: izr. prof. dr. Bogdan Kolar).

Akad. prof. dr. Boštjan Žekš, minister za Slovence v zamejstvu in po svetu, je uvodoma pozdravil prisotne. V nagovoru je izrazil željo, da bi, upoštevajoč razliko med številom prijavljenih del za zamejstvo in za izseljenstvo, bilo še več dejavnih na področju izseljenstva in Slovencev po svetu.

Državni sekretar za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boris Jesih je v vlogi predsednika strokovne Komisije pozdravil prisotne in utemeljil izbiro dobitnikov priznanj letosnjega natečaja.

V glasbenem delu sta nastopila zamejska glasbenika Manuel Figelj (Figheli) in Olga Sosič.

VTISI IZ SLOVENIJE

Argentina, še vedno prisotna

(Od našega dopisnika) _____

Človek bi mislil, da je z odhodom kardinala dr. Franca Rodeta v Rim, bivšega predsednika vlade in ministra dr. Andreja Bajuka v privatne sfere in še kakega drugega v širši javnosti več ali manj znanega argentinskega Slovence, prisotnost slovenske skupnosti v Argentini v vsakodnevni življenu v Sloveniji kratkomalo izginila.

Pa ne bo držalo. Res da se v medijih ne pojavlja tako pogosto, vendar jo je zaznati v skoraj minimalnih dozah širom po Sloveniji. Če za vzorec zadošča en gumb, naj ponudim dva.

Pisatelj akad. Zorko Simčič je opozoril na seminar, ki je bil na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani. V senatni sobi fakultete ga je Društvo za pravno in socialno filozofijo z obširnim programom organiziralo v četrtek, 13. maja. Na seminarju je uvodni nagovor imel akad. prof. dr. Marijan Pavčnik, predsednik omenjenega društva, med sedemnajstimi referati pa ima za nas eden še posebno težo. Pripravil ga je docent na Zdravstveni fakulteti Univerze v Ljubljani dr. Blaž Ivanc z naslovom **Prof. dr. Milan Komar (1921-2006) - Pot iz prava v filozofijo**.

Druga sled ni bila na tako visoki „kulturni“ ravni, je pa

zajela ljubitelje zborovskega petja iz okolice Ljubljane. Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Območna izpostava Ljubljana okolica pripravi vsako leto območno revijo pevskih zborov in malih pevskih zasedb Ljubljana okolica z naslovom *Naj se sliš*. Pevci iz osmih občin ljubljanske okolice se na njej srečajo in zapojejo po tri pesmi. Ker se je letos nabralo kar 26 pevskih skupin, so jih razporedili v tri nastope v Dolskem, Sori in Podpeči.

Naš farni zbor iz Škofljice je nastopil v Sori v soboto, 15. maja. Ko se usedemo in čakamo, da pridemo na vrsto za tonprobo, me presenetijo prvi akordi pesmi, ki je že dolgo nisem slišal, redkokdaj v živo. Moral sem počakati, da smo tudi mi poskusili, kako se na odru pojde in sliši, da sem prišel do tiskanega programa in izvedel, od kod je zbor, ki me je s pesmijo presenetil: Mešani pevski zbor Gregor Rihar iz Polhovega Grada z zborovodkinjo Marijo Nartnik. Akordi so bili del **Bariloške romance** prof. Jožeta Osane in dr. Vojka Arka; kot drugo pesem so zapeli **Zasuta usta** dirigenta-organista Gabrijela Čamernika in Franceta Balantiča.

Komar, Osana, Arko, Čamernik - to ni kar tako; niso mačje solze ...

GB

VSI NA REFERENDUM

Zakaj smo PROTI

1. Potrditev arbitražnega sporazuma (AS) na referendumu bi za vedno zaprla Sloveniji teritorialni dostop do odprtrega morja.

2. Za Slovenijo je AS slab, ker ogroža:

- njen pomorski status;
- gospodarske nacionalne interese luke Koper in Slovenije;
- njeno suverenost v času, ko ima Slovenija najmočnejši mednarodni položaj v zgodovini.

Sedanje stanje, kot ga določata Temeljna ustavna listina in Zakon o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije, Uradni list Republike Slovenije 93/05.

3. AS bo v „najboljšem“ primeru Sloveniji omogočil „služnost“ oz.

„neškodljiv prehod“ preko hrvaškega teritorialnega morja do mednarodnih voda.

4. Slovenska vlada je sporazum podpisala brez usklajevanja in obveščanja strokovne javnosti in opozicije ter nas razdrojila in sprla. Tako smo prisiljeni izbirati med bolj in manj slabimi odločtvami.

5. Ni res, da bodo državne meje z vstopom Hrvaške v EU izgubile svoj pomen. Odpravljena bo samo carinska kontrola, meja pa bo ostala nadzorovana.

6. Zagovorniki AS namerno zanemarjajo dejstvo, da prepričljiva večina slovenskih volivk in volivcev podpira zahtevo po nespornej in pravični dočrtitvi naše južne meje še pred vstopom Hrvaške v EU.

7. Zavnitev AS na referendumu ne bo poslabšala slovenskega pogajalskega položaja, ampak ga bo nasprotno okreplila. EU je v bližnji preteklosti preživelha že več zanje bistveno pomembnejših odklonilnih referendumov. Po njih se je vedno poiskalo nove, sprejemljivejše rešitve.

Ne drži, da AS nima alternativ, saj obstajajo boljše rešitve:

- sporazum, v katerem bo izrecno pisalo, da mora sodišče določiti južne meje.

Stanje po referendumu, če bo sporazum potren

vsemi parlamentarnimi strankami v Sloveniji;

- sporazum, v katerem bo nedvoumno zapisano, da se podpisnici strinjata s tem, da ima Slovenija zagotovljen Piranski zaliv in teritorialni stik z mednarodnimi vodami;
- ratifikacija sporazuma Drnovšek - Račan, ki predstavlja za Slovenijo še sprejemljiv kompromis določitve južne meje.

Zato pojdimo na referendum in obkrožimo PROTI!

Kdor bo postal doma, bo glasoval ZA.

650 let božje poti na Svetih Višnjah

Romarsko svetišče na Svetih Višnjah nad Kanalsko dolino letos praznuje 650. obletnico nastanka. Ob tem dogodku videmska nadškofija pripravlja nekaj jubilejnih slovesnosti, ki se bodo potekale v soboto 26. in nedeljo 27. junija, zaključile pa se

v nedeljo, 3. oktobra 2010.

Predvidena so tudi molitvena bdenja za mlade in družine, molitve križevega pota ter spokorna bogoslužja. Med jubilejne slovesnosti bo spadalo tudi tradicionalno srečanje treh Slovenij na Višnjah, ki bo 1. avgusta 2010.

Izročilo o nastanku višarskega romarskega svetišča pravi, da je leta 1360 nek pastir iz Žabnic iskal ovce, ki so se izgubile. Našel jih je na vrhu Višnja, ko so klečale okrog brinovega grma. Začuden pastir je tam

zagledal lep lesen kip Marije z Jezusom. Odnesel ga je v župnišče v Žabnice, kjer ga je župnik spravil v omaro. Naslednji dan je bil kip spet na vrhu gore in ovce okrog njega. Tudi tretji dan se je prizor ponovil. Žabniški župnik je o nenavadnem dogajanju poročal oglejskemu patriarhu, ki je naročil, naj na kraju, kjer so našli Marijin kip, postavijo kapelico, pozneje pa cerkev.

Pred uveljavljitvijo Marijine božje poti na Brezjah je bilo na Svetih Višnjah osrednje slovensko romarsko svetišče. Ljudje so v višarsko svetišče romali po starji romarski poti, ki se začne v dolini med Trbižem in Žabnicami. Znan je tudi običaj, da so romarji v znamenje spokornosti na vrh nosili t. i. višarska polena, s katerimi so nato ogrevali romarske domove.

Slovenska porodnišnica

V kraju Ruzu v Burundiju, eni od najrevnejših držav na svetu, so te dni odprli novo porodnišnico, ki je bila zgrajena s pomočjo zbranih sredstev lanskoletnje akcije Za srce Afrike. Akcijo pripravlja Slovenska Karitas, ki že več let pomaga pri uresničevanju poslanstva slovenskih misjonarjev v Afriki. Dispanzer v Ruzu je v Burundiju dobro poznan, saj tja prihajajo prebivalci iz celotne škofije Muyinga, navaja Karitas.

V dispanzerju v Ruzu, kjer se je v starejši porodnišnici vsakoletno rodilo približno tisoč otrok, je bila nova stavba zaradi prostorske stiske nujno potrebna, saj sestre poleg zdravstvene oskrbe nudijo tudi hrano podhranjenim. Projekt nove porodnišnice je bil utemeljen v skladu z osmimi cilji tisočletja (izboljšati zdravje mater in zmanjšati umrljivost otrok). Sredstva za izgradnjo in notranjo opremo so prispevali dobrotniki v slovenski akciji Za srce Afrike.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Ponovno smo imeli precej razgiban teden, kjer ni manjko domačih ne zunanjih zapletov. Pa to je popolnoma naravno, saj se nahajamo v Argentini.

Uvažamo ali ne uvažamo? Že prejšnji teden je precej prahu ukrep dvignil, ki ga je storil državni tajnik za notranjo trgovino. Zloglaši Guillermo Moreno je kar ustno prepovedal uvoz vse prehrane, ki jo Argentina proizvaja doma. Gre predvsem za industrijsko predelana ali konzervirana jedila. To pa seveda ni po predpisih in je tudi nevarno. Na meji med Brazilijo in Argentino so se pojavljale vrste tovornjakov, ki jih niso pustili v državo, čeprav so imelo vso dokumentacijo v redu.

Kako se lahko stvar zaplete smo videli takoj, ko je najprej protestiral sosednja Brazilija, potem pa še Evropska Unija. Veleposlaniki evropskih držav so obiskali poslansko zbornico in tudi zahtevali, naj se odpravi na nepravilna protekcija. Oboji, Brazilija in Evropa, pa so zagrozili, da če bo država vztrajala na tem stališču, bodo začeli tudi oni postavljati zapreke argentinskim izdelkom, in stvar se lahko obrne. Položaj je sovpadal s potovanjem naše predsednice v Madrid, na vrh Evrope in Mercosurja. Tam je gospa Cristina enostavno zanikala, da bi Argentina preprečevala uvoz. Istočasno pa je protestiral, češ, da Evropa izvaja protekcijo na področju kmetijstva, kar je res in je že dolgočasna debata med severom in jugom. Verjetno so mednarodni pritiski in izjave gospodov predsednic spremenili pravni namen in meja se je, vsaj začasno, odprla. A tisti, ki poznamo taktiko in strategijo državnega tajnika za notranjo trgovino, vemo, da se lahko stanje spremeni vsak hip. Zadevi še daleč ni konča.

Urugvaj je daleč. Težko je, kadar se sosedje kregajo. Zamere v teh primerih ostajajo in se poznajo dolgo časa. Tako je stanje med Argentino in Urugvajem. Grdnja finske tovarne za proizvodnjo papirne paste v Fray Bentos in sledeča blokada mostu v Gualeguaychú je precej oddaljila bratska naroda. Mednarodno sodišče v Haagu je sicer potrdilo, da je Urugvaj napacno postopal, ko ni spoštoval pogodbe iz leta 1975, a da naj tovarna ostane, ker ni dokazano, da bi okuževala reko. Za tem je novi urugvajski predsednik Mujica umaknil veto in Kirchner je bil izvoljen za glavnega tajnika povezave južnoameriških držav UNASUR. Na sosednjem bregu reke so pričakovali, da bodo prebivalci argentinskega mesta odnehati v svojih blokadi. To se ni zgodilo in napetost se vrača

na most in na mejo. Čeprav številni glasovi svetujejo bolj umirjeno zadržanje in se večina domačega javnega mnjenja nagiba, naj vendar že prenehajo z blokado, ostaja stanje v Gualeguaychú še naprej borbeno. Prepir se bo nadaljeval kar še precej časa in vplival tudi na notranje politično stanje, v škodo krajevnemu guvernerju in Kirchnerju. Neizbežno je, v takih primerih, politično izkorisčanje položaja.

Razni sodniki. Zapletel pa se je pretekli teden počasni tudi vodji vlade avtonomnega mesta Buenos Aires. Mauricio Macri je obtožen, da je preko krajevnega policije vodil (ali dovolil) nelegalna telefonska prisluškanja. Sodnik je v tem primeru je precej polemični Norberto Oyarbide. Ta je prepoznał, da so v preiskovalnem postopku zbrali dovolj dokazov, da lahko Macri sodi. Seveda, to zahteva precej časa, ker gre sedaj priziv na sodno zbornico. A opazovalci menijo, da bo tudi ta nastopila proti županu. Člane te zbornice je namreč imenovala sedanja vlada in, trdi, da so ji naklonjeni. Prav na tej točki gradi Macri svoj zavor. Po njegovem je celotna zadeva neke vrste zaroča, ki jo je Kirchner narebil proti njemu. Res je: tudi če bo končni izid v prid županu, je njegov ugled v javnosti tako prizadet, da je težko misliti na njegovo predsedniško kandidaturo prihodnje leto. In prav to naj bi bil končni cilj bivšega predsednika. Sodnik Oyarbide pa je tako ali tak v slabih luči, ker je vrsta njegovih sodnih postopkov pod vprašajem. Ne pozabimo, da je v rekordnem času oprostil sedanja predsedniška zakonca, ko so ju obtožili nelegalnega obogatjenja, ko sta med leti 2007 in 2008 pomnožila svoje imetje kar za 27 milijonov.

Skupni cilj. Ne, ne govorimo o narodnem projektu, ne o debati najboljšega izhoda iz sedanja krize, niti o dogovoru mirnega političnega sožitja. Govorimo o predsedniških kandidaturah prihodnje leta. Vsi težijo k temu cilju, celo tisti, ki jim je prepovedan, kot De Narvaez. Edini, ki vztrajno trdi, naj z njim „ne računajo“ je senator Reutemann, ki bi bil še najboljši kandidat. Nekdo pa, ki se vztrajno bori za ta položaj in počasi a gotovo zbrina okoli sebe bojno četo, je bivši predsednik Duhalde. Trdijo, da stalno ponavlja (misleč na Kirchnerja): „Jaz sem ga postavil, jaz ga bom odpravil“. Čeprav mu številke raznih anket kažejo še zelo nizko, vendar vztrajno rastejo. V nastopanju je uporni peronizem precej napredoval na poti skupnega nastopa, čeprav strategija še ni določena. Dogovori na levici pa so še v povoju.

SLOVENCI V ARGENTINI

SLOVENSKI OKTET V SAN JUSTU

Praznik glasbe in petja

Ko smo pred dvema letoma v Našem domu z začudenjem in ponosom prisostvovali koncertu Slo-

venskega okteta, smo se poslovili z besedami, ki jih je Jože Vidic izrekel: „Čez dve leti se zopet srečamo“. Spogledali smo se in si mislili, morda se bomo res zopet srečali. Po tistem smo si srčno žeeli, da bi to, na pol obljubo, na pol na glas izrečeno željo, se tudi uresničila.

Ko so se Oktetovci avgusta 2008 poslavljali in izjavili „Vrnemo se!“, so tudi izrazili željo, da bi se zopet predstavili v Našem domu in celo izbrali prostor, kjer naj bi jih publika poslušala: koncert naj bi se vršil na pokritem dvorišču Doma ali kot sami imenujejo „v atriju“.

V tistem trenutku, ko smo vedeli, da se bomo zopet srečali, so se med Našim domom in Slovenskim oktetom spletle vezi, ki jih čas lahko samo še krepi.

In zgodilo se je. V nedeljo 18. aprila smo v Našem domu doživeli praznovanje glasbe in petja, ko se nam je predstavil eksponat najodličnejšega slovenskega koralnega petja, ki je v slovenski glasbeni zgodovini postavil mejnik. Slovenski oktet, ki je zelo dobro znan ne le v Sloveniji pač pa po svetu, je pel v Našem domu.

Koncert je dobil odličen okvir: zelo lepo pripravljen oder, klavir in nad 300 zasedenih sedežev s poslušalci polnih pričakovanj in radovednosti. Vedeli smo, da ima Slovenski oktet nov program.

Koncert je Oktet delil na štiri dele:

I. del: Ribniška (slovenska ljudska, France Marolt), Tam čer teče bistra Zila (narodna, Luka Kramolc), Druml'ca (D. Božič), Kaj b' jaz tebi dav (slovenska ljudska, France Marolt).

II. del: Veronika (Walter Jurmann, Jože Humer), Humoreska (Milton Ager, Jože Humer), Ljuba, srce te pozdravlja (Milton Ager, Jože Humer), Madžarski ples št. 5 (Johannes Brahms, Jože Humer).

III. del: Moj mali kaktus (Bert Reisfeld, Albrecht Marcuse, Jože Humer), Vikend je in jasen dan (Milton Ager, Jože Humer), Barkarola (iz Hoffmannovih pripovedk - Jacques Offenbach, Jože Humer). Tako pač ljubijo mornarji (Werner R. Hezmann, Jože Humer).

IV. del: Večernij zvon (ruska, S. Žarov), Shalom (judovska, K. Müller), Cuando tu no estás (argentinska, Carlos Gardel), Cielito lindo (mehikanska, Quirino Mendoza y Cortés).

Zago tavljam o vam, da je bila vsaka pesem takó doživeto podana, s tako energijo, da smo prav čutili, kako se je Oktet na odru dejansko razdal. Iz sebe so dali vse in na odru zapustili žarni venec vsakič, ko so si med poglavji koncerta vzeli nekaj minut, da napolnilo baterije za naslednji del.

Ko smo mislili, da je Slovenski oktet dosegel višek ter interpretiral od najbolj zahtevnih skladb do najbolj priljubljenih narodnih pesmi, so nas znova presenetili in sami sebe ponovno iznašli s presenetljivim, bistrim, svežim, simpatičnem repertoarjem „Comedian Harmonists“ ob spremljavi odlične pianistke Urške Vidic. Seveda razumemo sedaj besede

Jožeta Humerja, ki je besedila pesmi poslovenil in tudi predelal, da ni v Sloveniji nikogar drugega kot Oktet, ki bi lahko predvajal pesmi in slog Comedian Harmonistov (Comedian Harmonists je bil priznani mednarodni pevski moški ansambel, ki je deloval med leti 1928 in 1934; bila je ena izmed najbolj slavnih skupin v Evropi pred drugo svetovno vojno).

V tem delu nas je Oktet presenetil z interpretacijo, kjer se glasovi poigravajo v čudoviti mešanici tako, da pojejo ubrano in skupno a istočasno posamezni glasovi v trenutku izstopajo ali se ponovno nazaj vlijajo v zborovsko petje.

Stoje jih je publika poslovila s spontanim, močnim aplavzom, ki je kar nekaj minut izkazoval občudovalje in hvaležnost za prekrasen koncert. Slovenski oktet je navdušeni publiki odgovoril s tremi dodatnimi pesmi: Lepa Izabela iz Kastilje, Rezijanska in Katrca.

Na koncert sta bila povabljeni maestro Roberto Saccente, danes najvišja avtoriteta koralnega petja v Argentini, predseduje mednarodnim

žirijam zborovskega tekmovanja v Grčiji, na Japonskem in drugod, in Lic. María Isabel Saenz, pevovodkinja Coro de niños. Prav razveseljivo je bilo poslušati njuno mnenje o koncertu: zelo visoko sta ocenila predstavo in vsakega izmed pevcev. Saccente je izrazil, da ima Oktet v grilih osem topov, ki pojejo kot

en sam glas. Hvaležna sta bila za vabilo k tako čudoviti predstavi.

Po koncertu smo se tudi drugače okreplili, saj nas je v kleti Doma čakalo odlično kosilo. Slovenski oktet je dokazal, da niso le odlični pevci, poskrbijo tudi za pravo vzdusje in razgibano družabnost, ko sta Janez Triler in Vladko Čadež poprijela za harmoniko in kitaro ter popestriala popoldan.

Ko (in če) se Slovenski oktet vrne v Argentino,

rezervirajte si uro ali dve za njihov koncert. Ne bo vam žal, odšli boste napolnjeni sveže energije in z občutkom, da ste bili nekje drugje, recimo, v lepšem svetu ... mit

BARILOCHE

Počastitev ustanoviteljev srednješolskega tečaja

Preteklega meseca marca je poteklo trideset let od smrti Franceta (Frenka) Jermana in deset let dr. Vojka Arka. Poleg teh dveh „okroglih“ obletnic je še tretja: trideset let in pol, Antonia Zidarja. Vsi trije so bili ustanovitelji tukajšnjega srednješolskega tečaja, ki pa je že od leta 2001 poimenovan po dr. Vojku Arku.

Te obletnice je tečaj notranje proslavil tako, da so jim bile od prvega dne pouka letosnjega leta posvečene vse ure predmeta živa beseda in sicer po obdelavi in branju živiljenjepisov ter odlomkov iz literarne zapuščine ustanoviteljev. Tako so dijaki pod vodstvom ge. Zdenke Jan vadili branje na glas; s skritim namenom, da se nato tisto predstavi na posebni proslavi za vso tukajšnjo slovensko skupnost.

Proslava „Naši ustanovitelji“ je bila v Stanu Slovenskega planinskega društva v soboto, 17. aprila ob 20.30, ob zelo lepi udeležbi. Na ta bralni večer so bili še prav posebno povabljeni svojci že pokojnih ustanoviteljev. Naj omenimo torej, go. Lučko Kralj Jerman, Jadranko in Tončka Zidarja. Gospa Milena Arko pa se ga, žal, ni mogla udeležiti.

Na začetku bralnega večera je občinstvo pozdravil ravnatelj tečaja dr. Stane Žužek ter nakazal že zgoraj omenjeno notranjo pripravo ter nje končni namen. To je storil v slovenskem in španskem jeziku. Nato pa so nastopili dijaki - po priložnostni povezavi Nikolaja Groharja in sicer najprej sta Mikaela in Zofija Dražibner prebrali živiljenjepis Frenka Jermana. Nato je njegova vnukinja Marija Jerman prebrala njegovo zgodbodo Tronador. Oboje je bilo prikrojeno priložnostno po ge. Zdenki Jan iz knjige V kraljestvu kondorjev in neviht. Sledilo je zelo občuteno branje Sofie Hernández živiljenjepisa Antona Zidarja, ki sta, posebno za to priložnost, napisala v špansčini njegov sin Tonček in hčerka Jadranka. Živiljenjepis dr. Vojka Arka sta prebrala Ljudmila in Luka Mavrič, v priredbi objavljenega zadavnega teksta v Dušovnem Živiljenju (l. 2000) po Janezu Mežnarju. Nato so pa Mikaela Dražibner, Nikolaj Grohar, Goran Magister in Aleks Pavšer prebrali iz zgodbe „Cerro Capilla“ izbor ge. Zdenke Janove pod naslovom „Gregova dva svetova“, s poudarkom blagoslovitve drugega križa na gori Capilla in slediči maši tamkaj.

Občinstvo je z veliko pozornostjo spremljalo zelo doživeto branje dijakov, ki pa je bilo še bolj poživljeno z vzporedno projekcijo izvirnih diapositivov, katere je dal na voljo Joža Tomaževič - kot neposredna priča dogodkov ob tisti priložnosti in ki se je tudi osebno udeležil te proslave - skupno s fotografiskim arhivom o istem dogodku dr. Staneta Žužka. Predstava se je zaključila s skupnim petjem himne Slovenija v svetu.

Gospa Lučka Kralj Jerman se je v imenu svojcev proslavljenih zelo ganjena zahvalila vodstvu in dijakom tečaja, posebno pa še ge. Zdenki Jan za ves trud pri živi besedi. Nato je pa sledila zakuska, v priredbi družin dijakov.

Želimo še posebej poudariti, da so vsi nastopajoči pokazali pri branju in nastopanju globoko doživetost, zelo jasno izgovarjavo in pravilno naglašanje, tako, da je prireditev kar prehitro minila.

- e. - k.

Ivan Žnidar, 90-letnik

Izšolal se je kot frizer, sodeloval v komendskih mladinskih organizacijah. Leta 1943 je bil nasilno mobiliziran v nemško vojsko. Skozi Francijo, Nemčijo in Grčijo je, preko vojaških in civilnih taborišč v Italiji, končno dospel leta 1948 v Argentino, kjer si je v Carapachay ustvaril svojo družino in dom.

Skrbel pa ni samo za lastno družino. Ogonomo dela in skrbi je vlagal v skupni Dom, kjer naj bi se rojaki družili okrog slovenskih vrednot, ohranjali slovenske navade in običaje, gojili slovensko besedo, molitev in pesem ter tkali in navezovali tople medsebojne vezi prijateljstva.

Vedno tudi z navdušenjem podpira in sodeluje pri vseh dejavnostih slovenske skupnosti v Argentini. Je redni naročnik vseh publikacij, tudi tedenika Svobodna Slovenija, kjer tudi občasno objavlja kakšne zanimive članke in poročila o delovanju Carapachayskega doma in tudi o drugih temah.

Ob praznovanju njegovega osebnega jubileja mu čestitamo in želimo predvsem zdravja in da bi dočakal še mnogo lepih osebnih jubilejev!

Hvaležna družina, prijatelji, znanci in tudi Svobodna Slovenija.

Ivanu Žnidarju za obletnico

Predragi naš rojak priljubljeni očak, pravi biser, klub starosti. Gorenjski korenjak, slovenski poštenjak, naš zgled in vir modrosti!

Se spomniš mlađih let, ko je umiral cvet slovenstva in mlađine? Ko je dopustil Bog, da vladal je trinog širok slovenske domovine?

Zahvaljen, ljubi Bog, da mladec pridnih rok se rešil je v tujino! Čez širni ocean ustvarjal novi dan odšel je v Argentino.

Kaj vse si ti prestal! Koliko si pregara za ljubljeno družino! Si veri zvest ostal in rad se žrtvoval za skupnost in za domovino!

Zdaj prek daljav brez mej za tvój visoki jubilej z molitvic vsak ti venček spleta: naj varje Te nadlog, ti vse poplača dobrí Bog in z Brezij ljuba Mati sveta!

Tvoj prijatelj dr. Edi Gobec

200 let po Majske revolucije

NACE FRANČIČ

Leta 1492, sta katoliška kralja Elizabeta Kastiljska in Ferdinand Aragonski, storila konec 800 letni arabski nadvlasti in tako uresničila politično in versko enotnost španskega kraljestva ter še isto leto dovolila Krištu Kolumbu, da se je v njunem imenu podal na dolgo pot v negotovost, ta pa je bila vendar kronana z velikim zgodovinskim dogodkom, ki je pomenil odkritje novega sveta, to je sedanje Amerike.

Srednji vek, ki je trajal 1000 let, je bil zaznamovan z

Odprt Cabildo v Buenos Airesu maja 1810

globoko religioznostjo, zato sta katoliška kralja ukazala takojšnjo evangelizacijo domačih poganskih ljudstev. To so imeli na skrbi: frančiškani, dominikanci in zlasti jezuiti, ki so poleg evangelizacije skrbeli za kulturni razvoj ljudstev Amerike. Ustanavljali so univerze vse od Mehike pa tja do današnje argentinske Cordobe. Njeno glavno mesto še dandanes predstavlja argentinsko kulturno središče (Cordoba „La docta“).

Seveda so španski osvojevalci (conquistadores) največkrat grobo kršili razvoj evangelizacije. Njih poglavitven namen je bil čim prej obogateti in se vrniti domov. V 16. in 17. stoletju je bil smatran glavni vir bogastva zlato. Tega pa ni bilo v današnji Argentini, ampak so ga našli v obilju v Mehiki in Periju. Prihajali so v Ameriko samski in se združevali z domačinkami. Otroci teh zvez so bili mestici, ki so še dandanes mnogoštevilni v goratih državah srednje in južne Amerike. Mestice so španske kolonialne oblasti smatrane kot ljudi nižje stopnje. Na socialni lestvici so prvo mesto predstavljali „hidalgos“. To je, ljudje plemiškega rodu.

Na neskončnih ravninah (pampah), je v 16. stoletju iz Španije pripeljano govedo tu našlo ugodno podnebje. Prav zato se je hitro razmnožilo in postal glavni vir bogastva v naslednjih stoletjih. Organiziran lov na te živali brez pravih gospodarjev, se je imenoval „vaquerías“, ki so ga opravljali gavči. Poglavitven namen teh ni bilo meso, ampak goveje kože in loj iz katerega so izdelovali sveče. Kože so imele vedno dobro ceno. Po te so prihajali angleški in holandski trgovci. Buenos Aires, pristaniško mesto s carinarnico, je postalo središče trgovine in tihotapstva. Nekaj desetin neizmerno obogatenih meščanov, je imelo v rokah tudi politično oblast, ki je segala globoko v notranjost dežele, katera še ni imela določenih političnih mej.

Ideologi takozvanih osvobodilnih gibanj v španski Ameriki v 18. in 19. stoletju, so povečani bili člani prostožidarških lož (framazoni), ki so nastale v 18. stoletju v Angliji. Tako so pričeli rušiti špansko kolonialno strukturo, hote ali nehotje v prid angleških trgovskih interesov. Tako so v odprttem Cabildu v Buenos Airesu na izrednem zasedanju 22. maja 1810 odstranili zadnjega španskega podkralja in tri dni pozneje, 25. maja na njegovo mesto postavili prvo domačo vlado, ki se je imenovala „Primera Junta“. Ni bilo golo naključje, da so to revolucionarno gesto v Buenos Airesu posnemali revolucionarji v ostalih večjih mestih, vse tja do Mehike. Prav tedaj so Napoleonove čete zasedle vso Španijo. Leta 1805 so Angleži v Trafalgarski bitki dokončno uničili francosko-špansko vojno ladjevje in tako postali absolutni gospodarji na svetovnih morjih in zlahkoto osvojili Južnoameriške trge za več kot celo stoletje. Osvobojeni narodi španske Amerike so svojo svobodo draga plačali!

Majska revolucija leta 1810 je pomenila rojstvo nove države. Nje ime je bilo „Provincias Unidas“. Od druge polovice 19. stoletja pa „República Argentina“, danes njen uradno ime. Deset let po majske revoluciji, so med Buenos Airesom in notranjostjo nastali hudi politični spori, ki so trajali celih 40 let (argentinske civilne vojne), vse do poraza Rosasa v Caserosu leta 1852. Naslednje leto je bila v mestu Santa Fe oklicana dolga leta pričakovana moderna državna ustava. Ta je med drugim odprla vrata evropski emigraciji, ki je v naslednjih desetletjih poselila obširno pampo. Može iz takozvane 80. generacije so izdelali

dolgoročen načrt za gospodarski in kulturni napredek dežele, ki je trajal celih 50 let. Zgrajene so bile železnice, pristanišča s silosi za izvod mesa, žita, volne ipd. Svetovna gospodarska kriza v 30. letih je ta razvoj dežele zaustavila. Pogosti vojaški posegi so povzročili nestabilnost vse tja do II. svetovne vojne in še po tej.

Leta 1910 je Argentina slavila 100-letnico majske revolucije z velikim sijajem, saj je bila prav tedaj v zavidljivem gospodarskem in kulturnem razvoju. Njena 200-letnica pa bo potekala bolj klaverno. Naša tako opevana demokracija, stara že več kot četrto stoletja, doslej še ni uspela pomiriti razburjene državljanje, ki smo bili priče oboroženega spopada med tedanjim legitimno vlado in marksistično agresijo tam v 70. letih. Podobno sliko predstavlja danes tudi naša Slovenija, ki je bila prvič poznana s tem imenom tudi pred 200 leti, kot to utemeljuje zgodovinar Stane Granda. Po 65. letih slovenskega holokavsta, ki so ga izvedli domači boljševiki, naš narod ne najde pomiritve - sprave. Dejstvo, da imamo svojo državo že 19 let nam ne zagotavlja svetle prihodnosti, če smo do nje brezbržni. Skrbeti moramo za njo z vsemi razpoložljivimi sredstvi, ko to skrbijo dobri starši za svoje otroke. Narod, ki ne spoštuje svojih mučencev ne more živeti svetle sedanjosti in še manj svetlejše prihodnosti.

Pred več kot 60 leti, je Argentina v tedaj zanjo ugodnih gospodarskih razmerah odprla vrata slovenskim političnem beguncem. S seboj so naši rojaki prinesli v leseni kovčkih najpotrebnejše predmete, v svojih srcih pa bolečino za vedno izgubljenega doma in domovine, ki jih je glodala do konca dni življenja. Minila so dolga desetletja in v Argentini odrašča že tretji rod potomcev tiste žrtvovane generacije Slovencev. Kaj so torej Argentinci s katerimi se srečujemo vsak dan našega življenja?

Argentinci so emigrantski narod. Radi, zelo radi imajo svojo deželo. So solidarni ljudje. Spoštujejo svoje narodne simbole. So vneti obiskovalci in častilci Lujanske Matere Božje, kamor poromamo v njeno svetišče vsako leto v mesecu maju tudi mi Slovenci. Hvaležni deželi, ki nas je širokogrudno sprejela, bomo za njen dvestoletni rojstni dan skupaj z Argentinci veselo zapeli njeno lepo domovinsko pesem: „Oíd, mortales, el grito sagrado: '¡Libertad, libertad, libertad!“

**G. JOŽE
RAZMIŠLJA**

**Lažni
apostoli**

Tako imenuje apostol Pavel vse tiste, ki nas zavajajo na napačno pot in na vse, kar je slabega v življenju.

Jezus je poklical apostole, da ponesejo Njegov nauk po vseh celinah sveta in da vse ljudi naredijo za Njegove učence. Njegov nauk prinaša ljudem svobodo vsakršnega suženjstva, ki človeka ponuja na stopnjo živali.

Ljudje smo krona vsega vidnega stvarstva. To nas odlikuje in dela Bogu podobne. In ustvarjeni smo za nebesa. Teh odlik nam nihče ne sme vzeti, ker so nam dane od samega Boga. In nihče ni kot On ali večji od Njega.

Lažni apostoli nam pa nikakor ne pomagajo. Hočejo nas zapeljati na napačno pot in so poslani od ljudi, ki nimajo nobenega dobrega namena. S svojim naukom oznanajo suženjstvo hudobnega in človeškega izvora, ne pa svobode božjih otrok. Oznanajo raj na zemlji, ki naj bi obstojal na solzah, trpljenju in smrti. Tako so še povečali solzno dolino, raj pa jim je ušel iz rok. Krivi so milijonskih žrtev človeškega življenja in neizmernega trpljenja vseh, ki jih niso hoteli poslušati. To so storili lažni apostoli, ki so Boga zavrgli in so gradili boljši svet na minljivem človeku, na njegovih sposobnostih in po načelu: rop, požig, umor.

Lažni apostoli so lahko ljudje, pa tudi stvari, ki se jih oni poslužujejo, da svoj namen dosežejo - sredstva masovnega obveščanja, TV, radio in revije. Bogu vzamejo vso pravico vladanja, povzročijo v človeku notranjo praznino, kar je vzrok nesmisla življenja. Nekateri si ga prav zato vzamejo in z njim pretргajo.

Ne poslušajmo jih. Preudarimo odkod so, kdo jih posilja in katera so sredstva, ki jih uporabljajo.

Dober nauk in prepričljivi zgledi nam bodo pomagali presoditi, kaj je dobro in kaj ne, da nas lažni apostoli ne bodo potegnili za seboj.

Naše osnovne šole v letu 2009 (2)

(*Zaključek poročila šolske referentke, gospe Alenke Prijatelj, na 63. občnem zboru društva Zedinjena Slovenija*)

Voditeljice šol iz Buenos Airesa so se mesečno udeležile rednih sej, kjer smo se pogovorili o vsem našem delu predvsem o organiziraju naših prireditve, o učnih pripomočkih in o vsem kar je potrebno za uspešno delovanje naših šol. Tako smo v preteklem letu imele 7. rednih sej, dve sta odpadli zaradi epidemije gripe in prav tako je moral biti skrajšan šolski pouk in je morala odpasti Alojzijeva proslava. Tako sta bili samo dve skupni prireditvi, **začetna šolska prireditve** v nedeljo 8. marca, ki se je začela z sv. mašo, potem je Baragova šola pripravila predstavo „Želimo si boljši svet“ pod vodstvom Rotije Ribič in Lucijane Servin Čeč. **Slomškova prireditve** je bila premaknjena na nedeljo 23. avgusta. Po sv. maši so učenci Balantičeve šole predstavili igro „Kekec in Mojca“ v režiji učiteljic šole in z mojstrsko scenериjo Toneta Oblaka. V soboto 7. novembra smo šli na težko pričakovani **šolski izlet** v Glew, na pristavo očetov lazaristov. **Prvo sveto obhajilo** 8. decembra v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj je prejelo 21 otrok. Za lep potek obreda so poskrbela učiteljice in otroci naših šol. Kot vedno je bila tudi **otroška kolonija** od 1. do 10 januarja, katero je vodila ga, prof. Andrejka Puntar Gaser s pomočniki: Marjana Jakoš, Ivan Klemenčič, Damijan Poglajen in Tomaž Sušnik. Udeležilo se jo je 40 otrok.

Vse šole imajo tudi redno svoje lastne prireditve,

družinske nedelje, materinski ali očetovski dan, spo-

minske proslave, začetne ali zaključne prireditve, Mi-

klavževanje; tudi aktivno sodelujejo pri vseh priredit-

vah svojega Doma.

Kot sem omenila na začetku poročila, smo lani lahko praznovali 60. letnico začetkov slovenskih šol. Tako sta slovesno praznovali svoj visoki jubilej, **Slomškova šola v Ramos Mejia** v soboto 17. oktobra s predstavijo muzikalna Hvalnica družine Trapp in v soboto 24. oktobra **Baragova šola v Slovenski vasi, Lanus** s spominsko akademijo. Obe prireditve sta vredni izredne pohvale, saj so povabili k sodelovanju tudi vse bivše učence, čeprav sedaj živijo v okolju drugega doma in šole. Še enkrat naj gredo naše skupne čestitke vsem, ki so pripravili tako lepi predstavi, saj je bilo v

njih vloženega mnogo truda in žrtev. Hvala voditeljica, ma teh šol, ge. Mateji Hribar Šmalc in ge. Luciani Servin Čeč. Bolj tiho je pa tudi praznovala svojih 60 let **Jegličeva šola v Slovenski hiši**, saj je to res šola, kjer se redno vrši slovenski pouk že vseh 60. let. Tam so praznovali tudi 50. let neprekinitnega učenja **ge. Marjan Kovač Batagelj**. Tudi voditeljice šole gdč. Pavli Grbec gre naša zahvala.

Decembra meseca nas je pa iznenadila novica, da bo Republika Slovenija podelila priznavalno učiteljem slovenskega jezika v tujini, vsem, ki so brezplačno poučevali v dopolnilnih tečajih slovenskega jezika več kot 15 let in so izpolnili 70. let. Tako je bilo nujno pregledati naše arhive, vsaj nekaj jih vnesti v računalnik in tako smo lahko ugotovili, da je za ljudsko šolo kar 16 oseb, ki izpolnjujejo pogoje za prejem te priznavalne. Zedinjena Slovenija in Solski odsek sta izdala potrebna potrdila tem osebam o njihovem brezplačnem delovanju v naših šolah in tudi izpolnila vse potrebne formularje za vlogo. Upam, da bomo ob koncu tega leta, v naslednjem poročilu lahko poročali tudi o pozitivni rešitvi s strani Slovenije vseh teh priznavalnin, saj čeprav so naši učitelji to delo opravili in opravljajo brezplačno, iz idealizma in ljubezni, bi nam s tem naša rodna domovina dala priznanje, da smo tudi mi, čeprav oddaljeni po kilometrih, živ del slovenskega naroda in države.

Za konec se želim zahvaliti vsem odbornikom šolskega odseka za njihovo sodelovanje: gdč. Angelci Klanšek, ge. Marjan Kovač Batagelj, ki zvesto skrbi za otroške prispevke za Božje Stezice, ge. Ani Klemen Boltežar, ge. Terezki Prijatelj Žnidar, predvsem pa našemu zvestemu sodelavcu g. Francetu Vitrihu, ki še vedno, kot vsa leta, vodi in izdeluje vse šolske statistike. Zahvala tudi tajništvu krovne organizacije Zedinjene Slovenije za stalno sodelovanje in pomoč in tudi Ministrstvu za šolstvo in šport RS in Uradu RS za Slovenije v zamejstvu in po svetu za vse pripomočke in podporo, za katero se priporočamo še naprej, da nam omogočajo nadaljnje delo v tem koščku Slovenije v tujini.

NOVICE IZ SLOVENIJE

PO 55 LETIH ŠE NI VSE URESNIČENO

Predsednik države Danilo Türk je pred 55. obletnico podpisa Avstrijske državne pogodbe (ADP) poudaril, da ima ta mednarodna pogodba za Slovenijo velik pomen, še posebej zaradi pravic slovenske manjšine v Avstriji. Predsednik je tudi opozoril, da nekatere od teh pravic do danes še niso v celoti uresničene. Zunanji minister Samuel Žbogar pa je ob obletnici podpisa ADP avstrijskemu kolegu Michaelu Spindeleggerju poslal pismo, v katerem izraža pričakovanje slovenske vlade po doslednem izvajanju mednarodnopravnih obveznosti Avstrije do slovenske manjšin.

Poslanec SDS Miro Petek pa je pozval vlado, naj zagotovi prevod celotne pogodbe v slovenski jezik. Po njegovem mnenju bi slovenski prevod vzpodbudil preučevanje ADP in manjšinske problematike. Kot so sporočili iz poslanske skupine SDS, je Petek opozoril, da tudi 55 let po ADP, ki je bila slovesno podpisana 15. maja 1955 na Dunaju, še vedno niso v celoti uresničene pravice slovenske manjšine na avstrijskem Koroškem, ki izhajajo predvsem iz 7. člena pogodbe.

NAJELITNEJŠE PRIZNANJE

Na finalnem tekmovaljanju za veliko zborovsko nagrado Evrope 2010, ki je potekalo v bolgarski Varni, je slavil moški zbor VAL - Vokalna akademija Ljubljana pod vodstvom Stojana Kureta. Nagrada velja za najelitnejše priznanje v zborovski glasbi. Na tekmovaljanje za nagrado Evrope se uvrstijo zbori, ki so v prejšnji sezoni prejeli katero od velikih nagrad na šestih zborovskih tekmovaljih v Evropi.

OB DVATSETLETNICI MSNZ

Ob 20. obletnici ustanovitve Manevrske strukture narodne zaščite (MSNZ), ki je leta 1990 sodila med ključne oblike skrivne vojaške zagotovitve priprav na slovensko osamosvojitev, so v mariborski Kadetni pripravili okroglo mizo o vlogi in pomenu omenjene vojaške strukture za nastajanje slovenske države in njene vojske.

ZMAGA MLADE FLAVTISTKE

Na Dunaju so se v petek začeli Dunajski slavnostni tedni (Wiener Festwochen). Na otvoritvenem Evrovizijskem tekmovaljanju klasičnih glasbenikov "Evrovizijski mladi glasbenik 2010" je zmagala 16-letna flavtista Eva Nina Kozmus iz Slovenije. Tekmovaljanje se je sicer udeležilo 15 glasbenikov iz več evropskih držav.

PO SVETU

EP: EVRO

Na plenarnem zasedanju v Strasbourgu bodo Evropski poslanci med drugim največ pozornosti namenili ukrepom za stabilizacijo skupne evropske valute in krepitvi notranjega trga. To bo namreč bistvenega pomena za uspešno izvajanje strategije EU 2020. Bitka za stabilizacijo evra se pospešeno nadaljuje. Poslance bo na rednem majskem plenarnem zasedanju zanimalo predvsem, kako nameravata Evropska komisija in Svet Evropske unije izboljšati učinkovitost gospodarskih usklajevalnih mehanizmov in kakšna bo vloga parlamenta v delovni skupini, ki se bo ukvarjala s to problematiko.

BRITANJA PO VOLITVAH

Velika Britanija je teden dni po parlamentarnih volitvah dobila novo vlado, prvo koalicijsko po drugi svetovni vojni. Konzervativci in liberalni demokrati so se o oblikovanju koalicije pogajali pet dni, za doseg dogovora pa sta morali popuščati obe strani. Predstavljeni koalicijski dogovor med konzervativci in liberalnimi demokrati predvideva takojšnje zmanjšanje javne porabe. Liberalni demokrati so sicer že zeleli počakati do leta 2011, a je bil na koncu sprejet načrt konzervativcev, po katerem naj bi v letošnjem proračunskem letu privarčevali šest milijard funтов. Prednostna naloga nove vlade premiera Davida Camerona bo sicer znižanje davčnega bremena za ljudi z nizkimi dohodki.

PO PROCESU ŽE PROSTA

Francoska lektorica Clotilde Reiss, ki so jo iranske oblasti po udeležbi na protestih po spornih iranskih predsedniških volitvah lani aretirale zaradi vohunjenja, je v nedeljo odpotovala iz Irana. Proti njej se je namreč končal sodni proces, na katerem so jo obsodili na desetletno zaporno kaznen, potem pa jo nadomestili z denarno kaznijo 285.000 dolarjev. Reissovo so v Teheranu aretirali 1. julija lani, potem ko naj bi se udeležila protestov po spornih predsedniških volitvah 12. junija, na katerih je vnovič zmagal Mahmud Ahmadinedžad. Francija je ves čas vztrajala, da je Reissova nedolžna, to je, da ni vohunila. Ob tem je zahtevala, da jo Teheran takoj izpusti, a so iranski tožilci vztrajali, da mora ostati v državi do izreka sodbe.

PISALI SMO PRED 50 LETI

ŠTUDIJSKI DAN IN OBČNI ZBOR SKAD-A

Slovensko katoliško akademsko društvo je imelo v nedeljo 15. t. m., ko je stopilo v svoje šesto leto delovanja, celoletno zborovanje v zavodu sester v Florencio Varela. Dopolne je imel najprej v samostanski kapeli mašo društveni duhovni svetovalec g. dr. Ignacij Lenček. (...)

Po skupnem konsilu je bil na istem mestu v zavodu sester v Florencio Varela redni letni občni zbor. (...)

Po krajši debati so bile volitve novega odbora. Z veliko večino je bil izvoljen nov odbor: predsednik Tine Debeljak, tajnik Stane Žužek, blagajnik Jure Vombergar, odborniki Meta Debeljak, France Knavs in Tomaž Kralj. (...)

SLOVENCI V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Življenjski jubilej škofa Vovka

Ljubljanski škof Msgr. Anton Vovk slavi danes 60 letnico svojega življenja.

Slovenski izseljenci mu k življenjskemu jubileju izkreno čestitajo z željami, da bi Bog spremljal njegovo naporno delo z obilnim blagoslovom.

Člani mendoškega pevskega zbora se bodo pripeljali v Buenos Aires z vlakom v soboto ponoči, oziroma že v nedeljo zjutraj ob enih. Izstopili bodo na postaji Saenz Peña, ker bodo povečini odšli na prenočišča v San Martin in Santos Lugares. Lepo prosimo vse, ki so koga od pevcev in pevk sprejeli na prenočišče, da jih, če le morejo, pridejo pričakat na postajo Saenz Peña, da jih bodo odpeljali na svoje domove.

Društvo Slovencev.

Občni zbor Društva slov. dijakinj je bil 7. maja na slovenski pristavi. Udeležba na njem je bila kar lepa. Dijakinje so si na občnem zboru svojega društva izvolele naslednji odbor: Predsednica Anka Savelli, podpredsednica Alenka Jenko, tajnica Terezka Marn, blagajničarka Francka Tomazin in kulturna referentka Stanka Marinček.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Milana Križa in njegove žene Vere, hčerke znanega črnogorskega junaka pok. kapetana vojne ladje Jovoviča Brajovila se je rodila srečnim staršem naše čestitke.

CARAPACHAY

V nedeljo, 22. maja ob 11. uri dopoldne bo maša za slovenske rojake v kapeli v Carapachayu. Po maši bo v običajnih prostorih kratek sestanek in poslovitev od g. Albina Avguština, ki odhaja za nekaj mesecov v Evropo. Vsi rojaki lepo vabljeni!

SAN JUSTO

V nedeljo, 15. maja je bila v Našem domu v San Justo vinska trgatava. Tudi ta družabna prireditev je bila zelo obiskana, k čemur je tudi pripravljeno izredno lepo in sončno vreme. Za postrežbo z jedili in pičajo so poskrbeli odborniki ter člani Našega doma.

Svobodna Slovenija, 19. maja 1960 - št. 20

BANGKOK

Tajski premier je napovedal, da bodo oblasti v Bangkoku zaradi nasilja, v katerem je bilo med petkom in nedeljo po najnovejših podatkih ubitih 25 ljudi, uvedle policijsko uro. Zaradi krvavih spopadov med tajskimi silami in protivladnimi protestniki bodo šole ostale zaprte še najmanj en teden. Premier je davi v radijskem nagovoru prebivalcem poudaril, da so za nasilje odgovorni „oboroženi teroristi“, ki jih mora vlada zatreći. Po njegovih besedah je konflikt dosegel točko, ko je protivladne proteste, ki trajajo že od sredine marca, nemogoče končati z mirnimi sredstvi.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: eslovenia@sinectis.com.ar in eslovenia@gmail.com

Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit **Sodelovali so še:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Andrej Fink, Marija Ivana Tekavec, Barbara Kržišnik, Stane Žužek, Terezka Prijatelj Žnidar, Edi Gobec, Nace Frančič in Alenka Prijatelj Schiffrer. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICIÓN

PTUJ TIENE BASILICA

La iglesia de Ptujsko Gora, tradicional sitio de peregrinación esloveno, fue proclamada como basílica. Es conocida por el relieve de la Virgen del Manto, que data del año 1410. (Pág. 1)

TODOS A VOTAR

En este número se publican las razones por las cuales votar en contra ("PROTI") del acuerdo arbitral. La confirmación del acuerdo arbitral (en adelante, AA) en el referéndum significaría para Eslovenia el cierre definitivo del acceso territorial a las aguas internacionales. En el mejor de los casos, el AA le permitiría a Eslovenia llegar a aguas internacionales a través del paso territorial croata. Además, el gobierno esloveno, según dice la oposición, firmó el acuerdo sin el asesoramiento de expertos y sin la consulta con los demás partidos políticos. No es cierto, que con la entrada de Croacia a la UE, los límites territoriales pierdan validez. Quienes están a favor del AA afianzan su posición diciendo que en las encuestas los ciudadanos eslovenos quieren una resolución del problema limítrofe sin conflictos, pero el no aceptar el AA fortalecerá la postura de Eslovenia, y como en todo referéndum en contra, la UE buscará nuevas y mejores soluciones. Las alternativas existen. Por ejemplo: firmar un acuerdo en el que expresamente se asegure el paso territorial esloveno a aguas internacionales, que el tribunal deba determinar la frontera basado en el principio de equidad externa que en 2007 todos los partidos políticos eslovenos aceptaron. Por estas y más razones, en el referéndum del 6 de junio haga un círculo en la opción PROTI (en contra). Quien se quede en casa y no vote, estará a favor. ¡Su voto vale! (Pág. 2)

UN HOMENAJE NECESARIO

En Bariloche homenajearon a los fundadores del Curso superior de idioma esloveno que se dicta allí, con motivo de los 30 años de la muerte de France Jerman, 10 años del fallecimiento del Dr. Vojko Arko y un poco más de 30 años desde la muerte de Anton Zidar. Ellos tres fundaron el curso superior que desde 2001 lleva el nombre de Vojko Arko. Para el homenaje se estuvieron preparando todo el año con lecturas de la vida de los tres fundadores y extractos de sus obras literarias, bajo la supervisión de Zdenka Jan. El 17 de abril fue la fecha elegida para honrar a "Nuestros fundadores" con una noche de lectura en idioma esloveno y castellano en el Centro Esloveno. Algunas de las lecturas fueron amenizadas con proyecciones de diapositivas y fotos alusivas a los textos. (Pág. 3)

90 AÑOS

Uno de los socios fundadores del Centro esloveno de Carapachay es Ivan Žnidar que el 19 de mayo alcanzó los 90 años de edad. Nació en Suhadolah. Egresó como peluquero y en el año 1943 fue obligado a formar parte de la armada alemana y combatir en ella. En 1948 llegó a la Argentina donde formó una familia y se ocupó de que los eslovenos tuvieran un lugar para preservar los valores, tradiciones y la lengua eslovena en Carapachay. Con alegría alienta y participa de las actividades de la colectividad eslovena en la Argentina. Algunas veces también escribió para este semanario los acontecimientos relevantes del Dom de Carapachay. Al Sr. Ivan le deseamos un muy feliz cumpleaños, con salud y dicha. (Pág. 3)

OCTETO ESLOVENO

Hace dos años el Octeto esloveno se despedía de la Argentina y prometían volver. Y lo hicieron. Esta vez incluso eligieron el espacio donde presentar su arte, el patio cubierto del centro esloveno de San Justo el 18 de abril. Fue una celebración de la música y el canto presentado en cuatro partes, para que la delicia y el placer de oír las 8 voces (a veces acompañadas por el piano) se prolonguen en el corazón del público y llegue al máximo goce. El resultado fue la emoción a flor de piel y el aplauso prolongado de pie que obligó al Octeto esloveno a agregar 3 piezas en el repertorio. Llena el alma de caricias y sensaciones, el sótano del Centro estaba preparado para disfrutar de un almuerzo acorde a la calidad del concierto que lo antecedió. (Pág. 3)

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino \$240, pri pošiljanju po pošti: sivi papir \$320, beli papir \$425; Bariloche \$285; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovene v zamejstvu in po svetu RS.**

Céke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne céke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Obliskovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 — C1289ABJ Buenos Aires - Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153	

MALI OGLASI**TURIZEM**

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo

Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihijater. Konzultorji v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14 ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnička - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Započinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar. - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hrs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

**DARUJTE V
TISKOVNI
SKLAD!**

OBVESTILA**ČETRTEK, 20. maja:**

Z.S.M.Ž. iz San Martina vabi na mesečni sestanek, ob 16. uri v domu. Govoril bo Lic. g. Franci Markež pod naslovom: „Kultura starih narodov in Južni Ameriki“. Vsi lepo vabljeni, tudi možje!

SOBOTA, 22. maja:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši in sestanek staršev prvega letnika.

NEDELJA, 23. maja:

Mladinski koncert Aleksandra Mežka, ob 22. uri v San Martinu.

SREDA, 26. maja:

Učiteljska seja, ob 19.30 uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 29. maja:

Škofovsko posvečenje msgr. Vinka Bokaliča C.M.,

ob 10. uri v svetišču Čudodelne Svetinje (Curapaligüe 1185 - CABA).

Super kul ples v Slomškovem domu.

NEDELJA, 30. maja:

Občni zbor Mutual Sloge, ob 19. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 12. junija:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB,

ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 13. junija:

Procesija sv. Rešnjega Telesa

OSEBNE NOVICE**Družinska sreča**

V petek, 7. maja je bil rojen **Janez Ignacij Petkovšek**. Očka je Janez Marko, mamica pa Ana Marija Štefe. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

Poroka

V stolni cerkvi v San Justo sta se v nedeljo, 2.

maja poročila **Metka Marija Malovrh** in **Alberto Scopel**. Novoporočenema naše čestitke!

Smrt

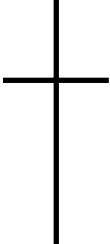
Umrla sta v Ramos Mejiji **Marija Ciperle** (95) in v Sloveniji (Ljubno na Gorenjskem) gospod **župnik Roman Mihor**. Naj počivata v miru!

Jaz sem pot, resnica in življenje Jn 14. 6

Slovenska kulturna akcija sporoča vsem članom in prijateljem, da je 9. maja odšel k Bogu po zasluzeno plačilo naš član in vodja gledališkega odseka, gospod

Blaž Miklič

Spominjam se ga z veliko hvaležnostjo in ga priporočamo v molitev.

*„Grem k svojemu Očetu in vašemu Očetu“
Janez 20,1*

Z bolečino v srcu sporočamo, da je po dolgi in hudi bolezni prenehalo biti plemenito srce in za večno zaspal v Bogu naš dragi sin, mož, oče, brat, svak, stric in prijatelj

Blaž Miklič

Iskreno se zahvaljujemo za duhovno oporo, za molitve ob krsti in za pogrebno mašo in petje mons. Juretu Rodetu, p. Alojziju Kukovici, č.g. Franciju Cukvatiju, č.g. Matiju Borštnarju, Cirilu Zajcu SDB in g. Andreju Selanu.

Globoka in iskrena zahvala tudi Našemu domu, vsem prijateljem in znancem, ki ste molili za njega, ki ste se prišli od njega posloviti; vsem, ki ste izrekli poslovilne besede ob slovesu. Zahvala tudi vsem, ki ste na katerikoli način pomagali družini.

Žalujoči:

mama **Francka**;
žena **Paula roj. Martin**;
sin **Matejček**
sestra **Olga** z možem **Fabijanom**,
bratje **Jure** z ženo **Moniko**; **Rok** z ženo **Angelco**;
nečaki in nečakinje: **Nadija, Sonja, Kristjan, Martina, Niko, Tomi, Natalija, Martin** in **Santiago**
ter ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Bariloche, Slovenija 9. maja 2010

SLOVENSKA RUGBY REPREZENTANCA**Z argentinskim naglasom**

Slovenska rugby reprezentanca nadaljuje ciklus tekem divizije 3B evropskega prvenstva. S tekmo proti reprezentanci Danske, je imela priliko ujeti trenutno prvo rangirane v skupini, reprezentanco Madžarske.

Z uvrstitvijo v divizijo 3B pred dvema letoma, je slovenska rugby reprezentanca nanizala štiri zmage in dva poraza, do konca tekmovanja pa sta jo ločili še dve tekmi, proti Danski doma in proti Norveški v gosteh. S sobotnima zmagama reprezentance Slovenije proti Danski v Ljubljani in reprezentance Avstrije proti Madžarski na Dunaju, pa so si slovenski reprezentanti zopet odprli vrata proti vrhu skupine. Premagali so Dansko 14:12 in v najboljši prednosti čakajo na tekmo z Norveško.

Zato priložnost so selektorji povabili nekaj igralcev, ki so rugby igrali v tujini.

Martin Hostnik je bil „očividno udaren“ na igri z Dansko.

Med njimi sta tudi brata **Martin in Aleš Hostnik** iz Argentine. Martin je proti Danski zelo pohvalno nastopil v drugem polčasu. Oba sta bila pa tudi potrjena za igro proti Norveški v Oslu. Čestitamo!

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

19. maja 2010

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,24 US dollar
1 EVRO	1,28 KAD dolar
1 EVRO	4,87 ARG peso

PORAVNAJTE NAROČNINO!

„je dala od svojega uboštva vse, kar je imela.“ Mr 12, 44

Njenim vaščanom iz Lahovč na Gorenjskem, sosedom iz Don Boska in rojakom sporočamo, da je v 96 letu starosti umrla

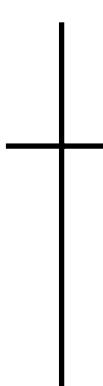
Marija (Micka) Ciperle

Bila je nadpovprečno velika dobrotnica pokojnih in živih slovenskih dušnih pastirjev. Hvaležni smo Bogu za njen zgled vere, poštenosti, pobožnosti, skromnosti v življenju in velikodušne dobre!

Zahvala vsem, ki ste ji v zadnjih letih onemoglosti izkazovali pristno krščansko ljubezen do bližnjega! Naj Bog vsem bogato poplača.

V imenu rajnih in živih slovenskih dušnih pastirjev
Jure Rode, delegat

Don Bosco (Buenos Aires), Lahovče na Gorenjskem

„Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavlil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!“ Mt. 25, 21

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je 10. maja po dolgi bolezni, v 85. letu starosti zapustil naš dragi mož, oče in stari oče, gospod

Ivan Makovec

Zahvaljujemo se vsem prijateljem ki so nam stali ob strani in ga obiskovali v dolgi bolezni, posebno vsem našim gospodom, posebna zahvala župnikom g. F. Cukvatiju in g. Pablo Carusu za redno obiskovanje in prinašanje sv. zakramentov.

Zahvaljujemo se mons. dr. J. Rodetu, mons. M. Grbcu, župniku F. Cukvatiju, g. padre Sato, diakonu g. Janezu Perharicu za darovano pogrebno sv. mašo in poslovilne besede ob krsti in vsem sorodnikom in prijateljem, ki ste ga prišli kropiti in zanj molili in nas spremljali v tem težkem trenutku.

Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Žalujoči:
žena **Marica**;
hčeri **Mari** z možem **Albertom** in **Lučka** z možem **Damianom**;
zet **Milan Marinčič**
vnuki: **Clara, Branko, Ivan, Alenka, Niko, Milena, Janika** in **Matija**, ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Cipoletti, Slovenija.